

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 14435/2024
02.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД и ЋЋ, свих из ... и ЕЕ из ..., чији је заједнички пуномоћник Дамир Перић, адвокат из ..., против туженог „Кнез петрол“ ДОО са седиштем у Београду, Земун, чији је пуномоћник Зоран Атељевић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 542/24 од 29.02.2024. године, у седници одржаној 02.07.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 542/24 од 29.02.2024. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Сомбору П 72/11 од 13.11.2023. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужилаца. Ставом другим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу ВВ, на име накнаде нематеријалне штете, исплати укупно 1.540.000,00 динара и то: за претрпљени страх 180.000,00 динара, за претрпљене физичке болове 160.000,00 динара и за душевне болове због смрти блиског лица 1.200.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцу ББ, на име накнаде нематеријалне штете, исплати укупно 1.520.000,00 динара и то: за претрпљени страх 180.000,00 динара, за претрпљене физичке болове 140.000,00 динара и за душевне болове због смрти блиског лица 1.200.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Ставом четвртим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима АА, ГГ, ДД, ЋЋ и ЕЕ, на име накнаде нематеријалне штете за душевне болове због смрти блиског лица исплати од по 1.200.000,00 динара, све са законском затезном каматом од дана пресуђења па до исплате. Ставом петим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове парничног поступка од 904.700,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 542/24 од 29.02.2024. године, ставом првим изреке, делимично је усвојена, делимично одбијена жалба туженог и

првостепена пресуда укинута у делу у коме је прекорачен тужбени захтев тужиоца ББ досуђивањем износа од 1.200.000,00 динара са законском затезном каматом од 13.11.2023. године до исплата, док је првостепена пресуда потврђена у преосталом усвајајућем делу. Ставом другим изреке, одбијен је захтев парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Тужиоци су поднели одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 06.10.2021. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде цени се у односу на сваког тужиоца појединачно. С обзиром да они нису јединствени и нужни супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, побијана вредност спора по ревизији у односу на тужиоца ВВ је 1.540.000,00 динара, у односу на тужиоца ББ је 320.000,00 динара, а у односу на тужиоце АА, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ је по 1.200.000,00 динара. Ови појединачни износи, према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, представљају динарску против-вредност испод 40.000 евра.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 40.000 евра на дан подношења тужбе, то је Врховни суд, применом члана 403. став 3. ЗПП, нашао да ревизија туженог није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужилаца за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа-судија
Мирјана Андријашевић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић